

ministertets Approbation, men de bevilges dog af Kommunen. Og man vil jo da lase, at medens der kan være god Kjemelighed i, og det kan være ret naturligt, naar Kommunerne ikke selv have Raad til at lönne deres Lærere tilstrækkelig, at der da fra Statens Side kan tilskydes til en løbbebestemt Lønning, er Forholdet ganske anderledes, naar det forlanges, at Statskassen skal tilskyde til en Lønning, som bestemmes ved Bevilling af en Kommune. Det kan ikke negtes, at Forholdet der er temmelig forskjelligt fra det andet. Nu vil jeg ikke her udtale, at det derfor ikke skulde være muligt at komme til et Resultat ad den Vej, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) antydede, men jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at Bankefelighederne ere større, end det ærede Medlem vistnok selv har gjort sig klart, og det ganske vist ogsaa stod klart for mig i Gaar. — Da jeg har Ordet, skal jeg benytte Leiligheden til lige overfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) at gjøre opmærksom paa, at det ikke er noget Nyt eller noget Mærkeligt, som ikke før er set, at der paa Finantsloven optages Bevillinger til Kirker for Danste i fremmede Lande, dette er set før. Der staar og har staaet siden 1881 eller 82 — 1882 tror jeg — paa Finantsloven en Bevilling paa 700 Kr. aarlig til den danste Menighed i London, og denne Bevilling er en Bevilling til Leie af en Kirke. Kan man give en Bevilling til Leie af en Kirke til den danste Menighed i London og en aarlig Bevilling, som ganske vist er sat midlertidig — men hvad vil det sige? Det vil sige, at saalænge de kunne faae den Kirke at leie, vil man ikke tage Pengene fra dem, det kan man vel nok sige er in confesso — kan man vel ogsaa een Gang for alle give en Sum af 8,000 Kr. til en Kirke i New-York.

Berg: Til den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører skal jeg blot sige, at jeg henholder mig til min afgjorte Indsigelse mod den urigtige Maade, hvorpaa han har taget paa denne Sag og hele Finantsudvalgets Arbeide. Hele hans Opræden i Dag, hvad jeg har gjentaget stadigt, nødvendiggjør en fuldstændig anden Fremgangsmaade ved Behandlingen for vort Vedkommende af de Sager i Finantsudvalget, som vi i Forening med ham have været med til at overveie.

Ordføreren (Holstein): Jeg vil ogsaa anbefale det ærede Medlem for Fremtiden at møde i Finantsudvalget, hvad han

ikke har gjort i Sjør, men jeg vil nedlægge en bestemt Indsigelse mod, at det ærede Medlem søger at dække sig ved Insinuationer, som han nu har gjort lige overfor bestemte Anklager og Bestyldninger som dem, jeg har reist mod ham. Det ærede Medlem har at godtgjøre, at han i Tide har nedlagt Indsigelse, og naar han ikke har gjort det, maa han erkjende, at han har handlet mindre rigtig overfor Thinget og Udvalget ved at komme bort herfra ved almindelige Talemaader og Insinuationer og ved at sige, at jeg har bestyldt ham for Noget, der ikke ligger for. Jeg har ikke nævnt det ærede Medlems Færd i Udvalget; jeg har nævnt den ærede Minister og det ærede Medlems Færd her i Thinget.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgshro): Folkestingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, men jeg ønsker, at denne Forhandling snart sluttas.

Berg: Jeg har erklæret, at jeg i Tide har forbeholdt mig min Stilling til denne Anmærkning, hvis man skulde forsøge at tage den ud. Det har jeg erklæret, og det ærede Medlem søger nu at paastaa det Modsatte. Jeg svarer dertil, at den, der tvivler om min Paastands Rigtighed, gjør sig Skyldig i en Fremfærd, som jeg for Forretningsordenens Skyld ikke kan bruge den rette Betegnelse for, og jeg siger blot: det er Usandhed.

Formanden (Høgshro): Det er alligevel stærkere Udtryk, end der maatte ønskes brugte.

Da ikke Flere forlange Ordet, vil jeg slutte Forhandlingen.

Ordføreren (Holstein): Jeg beder om Ordet som Ordfører for at gjøre en Bemærkning til Slutning. Jeg maa have den sagt.

Formanden (Høgshro): Ordføreren har Ordet, men jeg haaber, at den ikke skal have en for personlig Karakter.

Ordføreren (Holstein): Den faaer en saadan Karakter, som er nødvendig for Thingets og Finantsudvalgets Væ. Jeg har ikke med et eneste Ord omtalt eller paastaaet Noget af det, som det ærede Medlem her siger til. Naar han gjør gjældende, at han har nedlagt Indsigelse i Finantsudvalget,